

A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Olaszország) által 2018. december 12-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ZQ kontra Corte dei Conti és társai

(C-790/18. sz. ügy)

(2019/C 112/31)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: ZQ

Alperesek: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e az EUSZ 3. cikk (2) és (3) bekezdésével, az EUMSZ 9., 45., 126., 145., 146., 147. cikkel, az EUMSZ 151. cikk (1) bekezdésével, az Európai Unió Alapjogi Chartája 15. cikkének (2) bekezdésével, valamint a szociális jogok európai pillérének 3. és 5. cikkével a 147/2013. sz. törvény 1. cikkének 489. bekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés, amennyiben ez a rendelkezés arra ösztönzi az olasz közigazgatási szerveket, hogy az álláshelyek betöltésekor vagy a feladatkörök elosztásakor kizárólag azokat a munkavállalókat részesítsék előnyben, akik már részesülnek az olasz állami társadalombiztosítási szervek által nyújtott nyugdíjban?
- 2) Ellentétes-e az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével és az EUMSZ 107. cikkel a 147/2013. sz. törvény 1. cikkének 489. bekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés, amely lehetővé teszi az EUMSZ 101. cikk és azt követő cikkek hatálya alá tartozó gazdasági tevékenységet végző olasz közigazgatási szervek számára, hogy olyan személyek munkáját használja fel, akik hozzájárultak ahhoz, hogy teljes egészében vagy részben lemondanak a megfelelő díjazásról, aminek következtében az e közigazgatási szerveket más gazdasági szereplőkhöz képest esetlegesen versenyelőnyhöz juttató költségmegtakarítás keletkezik?
- 3) Ellentétes-e az EUSZ 2., 3. és 6. cikkel, az EUMSZ 126. cikkel és az EUMSZ 151. cikk (1) bekezdésével, az Európai Unió Alapjogi Chartája 15. cikkének (2) bekezdésével, valamint a szociális jogok európai pillérének 3. cikkével és 7. cikkének a) pontjával a 147/2013. sz. törvény 1. cikkének 489. bekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés, amely – az ott meghatározott feltételek mellett – megengedi, hogy egy munkavállaló még akkor is érvényesen lemondjon teljes egészében vagy részben a díjazásról, ha e lemondás célja kizárólag a foglalkoztatás megszűnésének elkerülése?
- 4) Ellentétes-e az EUSZ 2., 3. és 6. cikkel, az EUMSZ 14. cikkel, az EUMSZ 15. cikk (1) bekezdésével, az EUMSZ 126. cikkel, az EUMSZ 151. cikk (1) bekezdésével, az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (2) bekezdésével, valamint a szociális jogok európai pillérének 5., 6. és 10. cikkével a 147/2013. sz. törvény 1. cikkének 489. bekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés, amely – az ott meghatározott feltételek mellett – lehetővé teszi a munkavállaló számára, hogy olasz közigazgatási szerv részére szakmai tevékenységet végezzen oly módon, hogy teljes mértékben vagy részben lemond a megfelelő díjazásról, annak ellenére, hogy a díjazásról való lemondásra figyelemmel semmiféle változás nem következik be a munkaszervezésben, a munkaidőben, a megkövetelt munka, valamint az abból eredő felelősség mennyiségében és minőségében, azaz annak ellenére, hogy a díjazásról való részleges lemondás a munkaviszony szinallagmatikus jellegének jelentős változását vonja maga után, mind a díjazás, valamint az elvégzett munka minősége és mennyisége arányosságának szempontjából, mind pedig azért, mert a munkavállaló végső soron ily módon arra kényszerül, hogy nem optimális munkafeltételek mellett végezze tevékenységét, ami a munka iránt alacsonyabb fokú elkötelezettséget, a közigazgatási szerv részéről pedig alacsonyabb hatékonyságot eredményez?
- 5) Ellentétes-e az EUSZ 2., 3. és 6. cikkel, az EUMSZ 126. cikkel, az EUMSZ 151. cikk (1) bekezdésével, az Európai Unió Alapjogi Chartája 15. cikkének (2) bekezdésével, valamint a szociális jogok európai pillérének 6. cikkével a 214/2011. sz. törvénnyé alakított 201/2011. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 23ter. cikkének a 147/2013. sz. törvény 1. cikkének 489. bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. bekezdése, amely rendelkezések lehetővé teszik az olasz közigazgatási szervek számára, illetve kötelezik azokat arra, hogy a munkaviszony vagy a munkaviszony jellegű viszony fennállásának ideje alatt is csökkentse a munkavállalónak járó díjazást a díjazásnak az említett 214/2011. sz. törvénnyé alakított 201/2011. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet 23ter. cikkének 1. bekezdésében hivatkozott maximális összege, azaz egy kiszámíthatatlan esemény, és mindenesetre egy olyan mechanizmus alapján, amely azonnal nem érthető, továbbá a munkaviszony létesítésekor a munkavállaló számára nyújtott információktól függetlenül?

- 6) Ellentétes-e az EUSZ 2., 3. és 6. cikkel, az EUMSZ 8. és 126. cikkel, az Európai Unió Alapjogi Chartája 20. és 21. cikkével, valamint a szociális jogok európai pillérének 10. és 15. cikkével a 147/2013. sz. törvény 1. cikkének 489. bekezdéséhez hasonló nemzeti rendelkezés, amely – az ott meghatározott feltételek mellett – arra kötelezi az olasz közigazgatási szerveket, hogy csökkentsék az olyan munkavállalóknak járó díjazást, akik állami társadalombiztosítási szervek által nyújtott nyugdíjban részesülnek, ezáltal pedig más jövedelemforrás rendelkezésre állásával összefüggő okok miatt szankcionálják ezeket a munkavállalókat, eltántorítva őket a munkavállalási időszak meghosszabbításától, a vállalkozási tevékenységtől, valamint a magánbevételek létrehozásától és növelésétől, noha ezek az egész nemzet számára értéket és forrást jelentenek?

A Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugália) által 2018. december 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Rolibérica, Lda kontra Autoridade para as Condições do Trabalho

(C-834/18. sz. ügy)

(2019/C 112/32)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Az alapeljárás felei

Felperes: Rolibérica, Lda

Alperes: Autoridade para as Condições do Trabalho

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Értelmezhető-e úgy a 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet,⁽¹⁾ hogy az azt a kötelezettséget írja elő, miszerint a közúti áru- és személyszállítást végző járművezetők heti pihenőidejének a hétfő 00.00 óra és vasárnap 24.00 óra közötti időszakban kell elkezdődnie és befejeződnie, vagy éppen ellenkezőleg, azt úgy kell értelmezni, hogy a heti pihenőidő – teljes egészében és megszakítás nélkül – két munkahét között vehető igénybe?

⁽¹⁾ A közúti szállításra vonatkozó egyes szociális jogszabályok összehangolásáról, a 3821/85/EGK és a 2135/98/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 3820/85/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. március 15-i 561/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 102. 1. o.)

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2019. január 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – WM kontra Stadt Frankfurt am Main

(C-18/19. sz. ügy)

(2019/C 112/33)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: WM

Eljárásban részt vevő hatóság: Stadt Frankfurt am Main